

Sygn. akt *XVII AmT 171/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 12 maja 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

z udziałem **Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji oraz Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji**

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 7 marca 2019 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt *XVII AmT 171/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 marca 2019 r. Nr (...) (...) wydaną na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) (dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.) (dalej „Pt”), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej Prezes UKE) umorzył w całości wszczęte 21 maja 2018 r. z urzędu postępowanie w sprawie:

- a) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3 Pt, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rynkiem właściwym”,
- b) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą,

c) wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych,

d) utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą.

Odwołanie od powyższej Decyzji złożył powód - (...) spółka akcyjna w W.. Zaskarżając Decyzję w całości powód wniósł o jej uchylenie w całości oraz dopuszczenie dowodu z dokumentacji akt sprawy prowadzonej przez Prezesa UKE pod sygn. (...) (...) na okoliczność prowadzenia w stosunku do powoda postępowania na tej samej podstawie prawnej i faktycznej. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 1 pkt 1, art. 61, art. 66 § 1, art. 104 k.p.a. poprzez umorzenie postępowania w celu prowadzenia jednej sprawy w stosunku do wielu operatorów telekomunikacyjnych pomimo braku wspólnej podstawy faktycznej do takiego połączenia;
2. naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. poprzez umorzenie postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość;
3. naruszenie art. 7 k.p.a., 77 § 1 k.p.a., 104 § 2 k.p.a. poprzez zaniechanie prowadzenia postępowania dowodowego i umorzenie postępowania pomimo istnienia jego przedmiotu, obowiązku wyczerpania postępowania dowodowego i obowiązku wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty;
4. naruszenie art. 22 ust. 1 Pt poprzez nieuzasadnione przyjęcie, iż prowadzenie postępowań w tym przepisie wymaganych jest uzależnione od istnienia konkretnej analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1 Pt i jej dezaktualizacja wymaga umorzenia postępowania, a wszczęcie nowego może nastąpić po sporządzeniu nowej analizy.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, że z żadnego z ww. przepisów nie wynika jakiegokolwiek ograniczenie czasowe postępowania dowodowego w celu sporządzenia analizy rynku telekomunikacyjnego pozwalającej na rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia obowiązków regulacyjnych. Jednocześnie podniósł, że ograniczenie postępowań z art. 22 ust. 1 Pt do konkretnej analizy z art. 21 ust. 1 Pt nie ma oparcia w treści regulacji art. 22 ust. 1 Pt. Powód wywiódł, że na organie spoczywa zatem obowiązek sporządzenia aktualnej analizy rynku telekomunikacyjnego w ramach dotychczasowego postępowania, tak aby rozstrzygnąć sprawę co do jej istoty, zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 Pt. Wobec tego wyraził przekonanie, że trudno przyjąć bezprzedmiotowość postępowania, na podstawie art. 105 § 1 k.p.a., skoro podmiot jak i przedmiot stosunku istnieje, istnieje także podstawa prawna rozstrzygnięcia, tj. art. 24 Pt, a stan faktyczny jest zależny od wykonania obowiązku dowodowego przez organ.

Powód zaznaczył, że aktualnie prowadzone są w stosunku do niego dwa postępowania w tej samej sprawie, tj. postępowanie niniejsze, którego celem jest przeprowadzenie analizy rynku telekomunikacyjnego, ustalenie rynku właściwego, na którym działa powód, ustalenie czy powód posiada znaczącą pozycję na rynku właściwym i w przypadku takiego ustalenia nałożenie decyzją administracyjną na powoda obowiązków regulacyjnych oraz postępowanie prowadzone przez Prezesa UKE pod sygn. (...) (...), które różni się tylko tym, że jest prowadzone w stosunku do 181 przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Sytuację taką powód określił jako nieprawidłową, wskazując, że w konsekwencji umorzenia niniejszego postępowania cała dokumentacja składana w jego toku nie zostaje włączona do akt sprawy (...). (...) (...) i nie jest uwzględniona przy rozstrzygnięciu nowego postępowania. Ponadto, jak podniósł powód, nie było wiadomo, w ramach którego z dwóch postępowań kierować stanowiska i wnioski dowodowe, wobec czego zapanował nieporządek. W konkluzji wywiódł, że całkowicie niezrozumiałe jest umorzenie niniejszego postępowania, jak też prowadzenie dwóch postępowań w jednej sprawie, zamiast ich połączenia ze względu na tożsamość ich przedmiotu.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o: oddalenie odwołania w całości; przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej Decyzji; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z 21 maja 2018 r. Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy hurtowego rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji (...) S.A. w oparciu o dane za 2016 r., zawiadomił tego Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego, w związku z treścią art. 22 ust. 1 Pt, w sprawie:

1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3 Pt, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rynkiem właściwym”,

2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą,

3) wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych,

4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.(dowód: zawiadomienie k. 1 akt adm., okoliczności niesporne)

Po przeprowadzeniu analizy hurtowego rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji również innych operatorów, Prezes UKE wszczął postępowania administracyjne dotyczące analogicznego przedmiotu.

(dowód: zawiadomienie k. 4- 6 akt adm.)

W okresie od 30 maja 2018 r. do 30 czerwca 2018 r. trwało postępowanie konsultacyjne dotyczące projektu decyzji jaka miała zostać skierowana w niniejszej sprawie do (...) S.A. (dowód: pismo k. 7-8, projekt decyzji k. 10- 25 akt adm.)

Po zebraniu stanowisk konsultacyjnych Prezes UKE wydał 7 marca 2019 r. zaskarżoną Decyzję, którą umorzył postępowanie administracyjne w związku z dezaktualizacją analizy rynku wykonanej na podstawie art. 21 Pt. (dowód: Decyzja k. 129- 131 akt adm.)

11 grudnia 2019 r. Prezes UKE wydał kolejną decyzję nr (...). (...)(...) w stosunku do (...) S.A. w przedmiocie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej, wyznaczenia przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej i w kwestii obowiązków regulacyjnych, która została zaskarżona przez powoda (sygn. sprawy XVII AmT 53/20) (okoliczność niesporna)

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o ww. dowody z dokumentów, których wiarygodność i moc dowodowa nie budziły zastrzeżeń oraz o niekwestionowane twierdzenia stron.

Sąd Okręgowy- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu, aczkolwiek nie z przyczyn podanych w uzasadnieniu Decyzji.

Prezes UKE motywował swoją Decyzję, w przedmiocie umorzenia postępowania faktem, iż postępowanie to toczyło się na podstawie art. 24 pkt 1 i 2 w związku z art. 22 ust. 1 Pt, co kreuje stosunek administracyjnoprawny

polegający na skonkretyzowaniu przez Prezesa UKE obowiązków przedsiębiorcy telekomunikacyjnego poprzez wyznaczenie go jako posiadającego znaczącą pozycję rynkową oraz poprzez nałożenie na niego obowiązków regulacyjnych lub utrzymanie obowiązków regulacyjnych już nałożonych, w zależności od ustaleń w zakresie określenia rynku właściwego i występowania na tym rynku skutecznej konkurencji. Podmiotem tego stosunku jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, znajdujący się w określonej sytuacji faktycznej (posiadający pozycję znaczącą), a jego przedmiotem jest rozstrzygnięcie o określeniu rynku właściwego, wyznaczeniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej i rozstrzygnięcie o obowiązkach regulacyjnych. Prezes UKE zaznaczył, że przepis art. 22 ust. 1 Pt jednoznacznie wskazuje, że rozstrzygnięcia podejmowane w postępowaniu takim jak niniejsze podejmuje się po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1 Pt, zaś wobec tego, że obowiązki regulacyjne powinny odpowiadać panującym na rynku stwierdzonym warunkom, muszą być nakładane w wyniku aktualnej analizy rynku. Pogląd ten potwierdza, zdaniem organu, cykliczność analizy w świetle art. 21 Pt. Tymczasem wobec dezaktualizacji wykonanej za 2016 r. analizy rynku, którą zdaniem pozwanego należy zakwalifikować do sfery faktów, mających istotne znaczenie dla możliwości konkretyzacji stosunku administracyjnoprawnego, w sytuacji gdy przepis art. 22 ust. 1 Pt wprost stanowi, że postępowanie na podstawie tego przepisu przeprowadza się po analizie rynku, o której mowa w art. 21 ust. 1 Pt, zdaniem pozwanego każda przeprowadzona na podstawie art. 21 ust. 1 Pt analiza rynku powinna zatem skutkować jednym postępowaniem administracyjnym na podstawie art. 22 ust. 1 Pt. Przeprowadzenie więc, według pozwanego, kolejnej analizy rynku na podstawie art. 21 ust. 1 Pt w toku niniejszego postępowania, które mogłoby umożliwić jego merytoryczne zakończenie, byłoby niedopuszczalne. Doprowadziło to zatem pozwanego do przekonania o potrzebie umorzenia niniejszego postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość i wszczęcie nowego postępowania w tym samym przedmiocie ze względu na możliwość przeprowadzenia analizy w oparciu o dane za 2017 r.

Sąd uznał uzasadnienie stanowiska pozwanego dotyczące potrzeby zakończenia niniejszego postępowania za wadliwe. W ocenie Sądu przepisy art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 Pt nie dostarczają argumentów za przyjęciem jakoby jedno postępowanie administracyjne mogło obejmować tylko jedną analizę rynku i niemożliwe było przeprowadzenie w jego ramach nowej analizy. Z art. 21 ust. 1 Pt wynika bowiem jedynie, że Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych. Z kolei w myśl art. 22 ust. 1 Pt po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

- 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;
- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;
- 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

Oznacza to wyłącznie, że postępowanie w ww. przedmiocie przeprowadza się po analizie rynku, która ma dostarczyć informacji pod tym kątem, czyli postępowanie takie nie może zostać przeprowadzone bez tego typu analizy. Nie oznacza to zaś, w ocenie Sądu, iż analiza rynku może zostać wykonana tylko jeden raz dla jednego postępowania. W sytuacji choćby upływu czasu, jak w niniejszej sprawie, może pojawić się przecież potrzeba aktualizacji analizy. Natomiast, zdaniem Sądu, przepisy Prawa telekomunikacyjnego nie stoją naprzeciw jej wykonaniu w ramach postępowania, które zmierza przecież do określenia rynku właściwego, ustalenia, czy na rynku

właściwym występuje m.in. przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej, ewentualnie wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę obowiązków regulacyjnych, jak też utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej przed przeprowadzeniem analizy rynku. Bezcelowym jest zatem, w takim wypadku, zakończenie jednego postępowania aby wszcząć nowe w tym samym przedmiocie w oparciu o nową analizę.

Sąd stwierdził zatem, że możliwość sporządzenia aktualnej analizy rynku implikuje sposobność merytorycznego zakończenia postępowania, a nie jego bezprzedmiotowość.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (zob.: wyr. NSA z 18.5.1998 r., II SA 76/98, niepubl.; wyr. NSA z 10.6.1998 r., IV SA 1225/96, niepubl.; wyr. NSA z 9.3.2000 r., IV SA 12/98, niepubl.; wyr. WSA w Gliwicach z 12.1.2010 r., IV SA/Gl 446/09, Legalis; wyr. NSA (N) z 21.9.2010 r., II OSK 1393/09, Legalis; wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 12.8.2010 r., II SA/Go 279/10, Legalis; wyr. WSA w Gliwicach z 27.1.2011 r. IV SA/Gl 476/10, Legalis; wyr. WSA w Opolu z 10.11.2015 r., II SA/Op 374/15, Legalis; wyr. NSA z 9.12.2015 r., II OSK 929/14, Legalis; jak również M. Kotulski, Kilka uwag o sposobach zakończenia postępowania administracyjnego, cz. 2, Casus 2007, Nr 4, s. 30). W takiej sytuacji można wskazywać, że sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego jest bowiem brakiem przedmiotu postępowania powodującym, że nie można wydać decyzji rozstrzygającej na podstawie przepisów prawa materialnego o prawach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu (zob. wyr. WSA w Warszawie z 18.4.2008 r., I SA/Wa 27/08, Legalis; wyr. WSA w Krakowie z 14.12.2010 r., II SA/Kr 1170/10, Legalis; wyr. WSA w Krakowie z 4.4.2013 r., II SA/Kr 177/13, Legalis; wyr. WSA w Gliwicach z 25.7.2014 r., II SA/Gl 573/14, Legalis). W przypadku bezprzedmiotowości jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne (wyr. WSA we Wrocławiu z 7.7.2009 r., II SA/Wr 175/09, Legalis; wyr. WSA w Gliwicach z 19.12.2014 r., II SA/Gl 881/14, Legalis; wyr. WSA w Bydgoszczy z 1.9.2015 r., I SA/Bd 543/15, Legalis; wyr. WSA w Krakowie z 12.11.2015 r., II SA/Kr 901/15, Legalis; wyr. WSA w Warszawie z 15.12.2015 r., II SA/Wa 2903/14, Legalis). [Komentarz do art. 105 Kodeksu postępowania administracyjnego pod red. prof. zw. dr hab. Marka Wierzbowskiego oraz prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska, Legalis].

Tymczasem wykonanie dodatkowej, bieżącej analizy rynku w tym postępowaniu pozwoliłoby na ustalenia i działania w zakresie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 Pt, a w konsekwencji, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje stosowną decyzję (art. 24 Pt).

Podsumowując, okoliczność dezaktualizacji wykonanej przez organ analizy za 2016 r. nie determinowała potrzeby umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a., gdyż nie stało się z tego powodu bezprzedmiotowe.

Tym niemniej Sąd uznał, że w obecnym stanie faktycznym, mającym miejsce już po wydaniu zaskarżonej Decyzji, nie zachodzą przesłanki do kontynuowania niniejszego postępowania, ponieważ Prezes UKE wydał nową decyzję nr (...). (...) (...) w stosunku do (...) S.A. w tym samym przedmiocie w oparciu o nową analizę rynku i od tej decyzji zostało już złożone odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sprawa toczy się pod sygn. XVII AmT 53/20). Tym samym bezcelowym byłoby uchylene zaskarżonej Decyzji skoro Prezes UKE musiałby ją znowu umorzyć, ale z innych względów, związanych z wydaniem tej nowej decyzji.

W tej sytuacji Sąd kierował się treścią art. 316 § 1 k.p.c., w myśl którego po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, przez co wziął pod uwagę przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy ww. okoliczność wydania decyzji merytorycznej wobec (...) S.A.

Sąd ma przy tym wiedzę, że generalnie w sprawach z zakresu regulacji nie obowiązuje norma wyartykułowana w art. 316 § 1 k.p.c. dotycząca orzekania według stanu rzeczy z chwili zamknięcia rozprawy, ponieważ oceny prawidłowości i legalności decyzji dokonuje się według stanu rzeczy z chwili jej wydania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 marca 2014r., III SK 35/13, wyrok SN z dnia 5 marca 2015 r., III SK 8/14). Jak zauważył wszelako Sąd Apelacyjny w Warszawie w orzeczeniu z 7 października 2019 r., sygn. akt VII AGa 19/19 (opublikowane na portalu orzeczenia.ms.gov.pl) „Nie można z kolei wykluczyć wyjątków od tej zasady. W szczególności sytuacja taka może mieć miejsce w przypadku konieczności uwzględnienia zasad prawa karnego. Przykładowo, zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2009 r. (III SZP 2/09, Lex nr 528273), do kary pieniężnej zastosowanie mają przepisy ustawy nowej, jeżeli są względniejsze dla sprawcy.” Innymi słowy, w sytuacjach wyjątkowych, możliwe są odstępstwa od oceny prawidłowości i legalności decyzji według stanu rzeczy z chwili jej wydania, czyli posiłkowanie się treścią art. 316 § 1 k.p.c.

Sąd uznał zatem, że okoliczność wydania nowej decyzji rozstrzygającej po wydaniu zaskarżonej Decyzji jest tego rodzaju, że wymagała uwzględnienia i skorzystania z reguły art. 316 § 1 k.p.c.

W wyniku zaś powyższego niezbędne stało się oddalenie odwołania na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., ponieważ pomimo błędnego uzasadnienia Decyzji, w aktualnym stanie faktycznym, umorzenie postępowania jest zasadne.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu, biorąc pod uwagę, że wprawdzie Decyzja nie została uchylona, ale odwołanie nie zostało uwzględnione tylko z uwagi na zmianę okoliczności.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

(...)

(...)